

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ιστορικό: Η αυθόρμητη ομιλία έχει καθοριστικό ρόλο στη ζωή μας. Πολλαπλές έρευνες στην επιστήμη της αφασιολογίας έχουν υπογραμμίσει την δυσκολία που αντιμετωπίζουν όλα τα άτομα με αφασία σε αυτό τον τομέα. Η αξιολόγησή του αυθόρμητου λόγου στα δίγλωσσα άτομα με αφασία ανομίας πρέπει να αποτελεί ένα πρωταρχικό στόχο, ώστε να μπορέσει να πραγματοποιηθεί η κατάλληλη παρέμβαση. Χωρίς να περιορίζεται σε κοινότοπες διαδικασίες αξιολόγησης, ούτε οι δίγλωσσοι ασθενείς να αξιολογούνται όπως οι μονόγλωσσοι, εξαιτίας των δίγλωσσων γνώσεών τους.

Στόχοι: Πρωταρχικός στόχος είναι να μελετηθεί ποια είναι η μορφή αυθόρμητου και ημι-αυθόρμητου λόγου των ατόμων με αφασία ανομίας. Παράλληλα, θα ελέγξουμε αν παρατηρούνται διαφορές στο λόγο των ατόμων με αφασία ανομίας και της ομάδας ελέγχου, θα υπογραμμίσουμε τυχόν διαφορές μεταξύ των γλωσσών, θα παρατηρήσουμε τα λάθη που εμφανίζονται στον λόγο των ατόμων με αφασία ανομίας και τη συχνότητα εμφάνισής τους σε σχέση με άλλα είδη λαθών. Τέλος, θα μελετήσουμε τι είδους ρηματικοί τύποι παράγονται πιο συχνά από τα άτομα με αφασία ανομίας, σε σχέση με τα άτομα χωρίς εγκεφαλική βλάβη.

Αποτελέσματα: Τα δίγλωσσα άτομα με αφασία ανομίας έχουν ίσο ή μεγαλύτερο μέσο μήκος εκφωνήματος και υπερισχύουν τα ρήματα έναντι των ουσιαστικών. Κάνουν περισσότερα παραγραμματικά και σημασιολογικά σφάλματα και λιγότερα λάθη εμμονής και νεολογισμοί και προτιμούν συγκεκριμένους ρηματικούς τύπους σε σχέση με άλλους, κάτι που δεν είναι γλωσσικά συγκεκριμένο.

Συμπεράσματα: Τα άτομα με αφασία ανομίας είχαν μία φανερή δυσχέρεια σε όλο το φάσμα λόγου που αναλύθηκε σε σχέση με την ομάδα ελέγχου. Ωστόσο, το δείγμα των δίγλωσσων ατόμων με αφασία ανομίας και της ομάδας ελέγχου ήταν αρκετά μικρό. Επίσης, ελάχιστες είναι οι μελέτες που επικεντρώνονται στον αυθόρμητο λόγο δίγλωσσων ατόμων και ιδιαίτερα στα Αγγλικά σε συνδυασμό με τα Ελληνικά. Έτσι, το θέμα αυτό χρήζει περαιτέρω μελέτης.

Λέξεις κλειδιά: αυθόρμητος λόγος, αφασία ανομίας, δίγλωσσία

ABSTRACT

Background: Spontaneous speech plays a key role in our lives. Multiple studies in aphasiology have highlighted the difficulty that all people with anomic aphasia confront. The assessment of spontaneous speech in bilingual individuals with anomic aphasia should be a primary objective, so that appropriate intervention can be carried out. It should not be restricted to common assessment procedures, neither should bilingual patients be assessed as monolinguals, due to their bilingual knowledge.

Objectives: The primary objective is to study the form of spontaneous and semi-spontaneous speech of individuals with anomic aphasia. At the same time, any differences observed in the speech of individuals with anomic aphasia and the control group, will be examined furthermore, any differences between languages, will be highlighted and errors that appear in the speech of individuals with anomic aphasia and their frequency of occurrence in relation to other kinds of errors, will be examined. Finally, we will study what kind of verb forms are produced more often by people with anomic aphasia, compared to non-brain injured controls.

Results: Bilingual individuals with anomic aphasia have either an equal or greater mean length of utterance. Also, verbs predominate over nouns. Individuals with anomic aphasia make more paragrammatic and semantic errors and fewer obsessive errors and neologisms and they prefer specific types of verbs compared to others, which is not a language specific phenomena.

Conclusions: Individuals with anomic aphasia had an obvious difficulty throughout all analysed speech domains in relation to the control group. However, the sample of bilingual individuals with anomic aphasia and the control group were quite small. In addition, few studies focus on the spontaneous speech of bilingual individuals and especially in English in combination with Greek. So this issue needs to be further investigated.

Keywords: spontaneous speech, anomic aphasia, bilingualism